

Gemiadamlarının Hastalanması, Yaralanması ya da Ölümü Halinde Armatörün Sorumluluğuna İlişkin 55 Sayılı Sözleşme'nin Onaylanması Hakkında Karar
Karar Sayısı: 2003/6470

Resmi Gazete: 17.12.2003 Çarşamba, Sayı: 25319 (Asıl)

Bakanlar Kurulundan:

Milletlerarası Sözleşmeler

15/7/2003 tarihli ve 4942 sayılı Kanunla onaylanması uygun bulunan ekli "Gemiadamlarının Hastalanması, Yaralanması ya da Ölümü Halinde Armatörün Sorumluluğuna İlişkin 55 Sayılı Sözleşme"nin onaylanması; Dışişleri Bakanlığının 23/9/2003 tarihli ve DHGY/332775 sayılı yazısı üzerine, 31/5/1963 tarihli ve 244 sayılı Kanunun 3 üncü maddesine göre, Bakanlar Kurulu'nca 13/11/2003 tarihinde kararlaştırılmıştır.

Ahmet Necdet SEZER
CUMHURBAŞKANI

Recep Tayyip ERDOĞAN
Başbakan

A.GÜL Dışişleri Bak. ve Başb.Yrd.	A.ŞENER Devlet Bak.ve Başb.Yrd.	M.AYDIN Devlet Bak.ve Başb.Yrd. V.	B.ATALAY Devlet Bakanı

A.BABACAN Devlet Bakanı	M.AYDIN Devlet Bakanı	G.AKŞİT Devlet Bakanı	K.TÜZMEN Devlet Bakanı

A.AKSU Adalet Bakanı	M.V.GÖNÜL Milli Savunma Bakanı	A.AKSU İçişleri Bakanı	K.UNAKITAN Maliye Bakanı

H.ÇELİK Milli Eğitim Bakanı	Z.ERGEZEN Bayındırlık ve İskan Bakanı	R.AKDAĞ Sağlık Bakanı	B.YILDIRIM Ulaştırma Bakanı

S.GÜÇLÜ Tarım ve Köyşleri Bakanı	M.BAŞESGİOĞLU Çalışma ve Sos.Güv. Bakanı	A.COŞKUN Sanayi ve Ticaret Bakanı

M.H.GÜLER Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı	K.UNAKITAN Kültür ve Turizm Bakanı V.	M.H.GÜLER Çevre ve Orman Bakanı V.

Gemiadamlarının Hastalanması, Yaralanması ya da Ölümü Halinde Armatörün Sorumluluğuna İlişkin 55 Sayılı Sözleşme

Uluslararası Çalışma Örgütü Genel Konferansı,

Uluslararası Çalışma Bürosu Yönetim Kurulunun daveti üzerine 6 Ekim 1936 tarihinde Cenevre'de yaptığı yirmibirinci oturumunda;

Toplantı gündeminin ikinci maddesinde yer alan, gemi adamlarının hastalanması, yaralanması ya da ölümü halinde armatörün sorumluluğuna ilişkin bazı önerilerin kabulüne karar vererek;

Bu önerilerin bir uluslararası sözleşme şeklini alması gerektiğine hükmederek,

Armatörün Sorumluluğu (Hastalanan veya Yaralanan Gemi Adamları) Sözleşmesi, 1936 olarak adlandırılacak olan aşağıdaki Sözleşmeyi Bindokuzyüzotuzaltı yılı Ekim ayının işbu yirmidördüncü günü kabul etmiştir.

Madde 1

1- Bu Sözleşme, savaş gemilerinin dışında, bu Sözleşmenin yürürlükte olduğu ülkede kayıtlı ve seyrüsefer halinde bulunan bir gemide istihdam edilen herkese uygulanır.

2- Ancak, Uluslararası Çalışma Örgütü üyesi bir ülke, gerekli gördüğü durumda, kendi ulusal yasa veya yönetmeliklerinde aşağıdaki kişiler açısından istisnalar getirebilir;

a) istihdam edilen kişiler;

i) kamuya ait olup ticarete kullanılmayan gemilerde;

ii) kıyı balıkçılığı yapan teknelerde;

iii) yük kapasitesi 25 tonilatodan az olan teknelerde;

iv) ağaçtan yapılan ilkel yelkenli gemilerde;

b) armatör dışındaki bir işveren tarafından gemide istihdam edilen kişiler;

c) sadece limanlarda gemilerin tamiri, temizliği, yükleme-boşaltma işlerinde istihdam edilen kişiler;

d) armatörün aile fertleri;

e) kılavuz kaptanlar.

Madde 2

1. Armatör;

a) İşe başlama tarihi olarak iş sözleşmesi maddelerinde belirtilen tarih ile işin sona erdiği tarih arasında meydana gelen hastalık ve yaralanmadan;

b) Bu hastalık ya da yaralanma sonucunda meydana gelen ölümden,

sorumludur.

2. Ancak, ulusal yasalar veya yönetmelikler, kişilerin;

a) gemideki hizmeti dışında yaralanması;

b) hastalanan yada yaralanan kimsenin kasten hatalı ya da kusurlu davranışı yüzünden yaralanması veya hastalanması;

c) işe giriş tarihinde hastalığını veya sakatlığını bilerek gizlemesi; gibi durumlar için istisnalar öngörebilir.

3. Ulusal yasalar veya yönetmelikler, istihdam edilen kişinin işe başlama tarihinde sağlık muayenesini reddetmesi halinde hastalık ya da hastalığa bağlı meydana gelen ölümden dolayı armatörün sorumlu tutulmamasını öngörebilir.

Madde 3

Bu Sözleşme açısından armatörlerce yapılan tıbbi bakım ve maişet harcamaları:

a) tıbbi tedavi ve yeterli teçhizat ile yeterli ilaç ve tedavi gereçleri,

b) iaşe ve ibate,

giderlerini kapsar.

Madde 4

1- Armatör, hasta ya da yaralı olan kimse iyileşinceye veya hastalığı ya da işgöremezliği sürekli olarak kabul edilinceye kadar tıbbi bakım ve maişet ihtiyaçlarını karşılamakla sorumludur.

2- Ancak, ulusal yasalar veya yönetmelikler, armatörün tıbbi bakım ve maişet ihtiyaçlarını karşılama sorumluluğunu hastalığın başlangıcından ya da yaralanma tarihinden itibaren 16 haftadan az olmayacak bir süre ile sınırlandırabilir.

3- Ayrıca, geminin kayıtlı olduğu ülkede, gemi adamlarına zorunlu hastalık sigortası, zorunlu kaza sigortası veya kazalar için çalışanlara tazminat verilmesini öngören bir sigorta sisteminin yürürlükte olması şartıyla ulusal yasalar veya yönetmelikler:

a) armatörün sorumluluğunun, hasta ya da yaralı olan kimse açısından bu kişinin sigorta veya tazminat sistemine göre tıbbi yardım almaya hak kazandığı tarihten itibaren sona ermesini,

b) armatörün sorumluluğunun, sigorta veya tazminat rejimi uyarınca, bu rejimlerden yararlanan kişilere tıbbi yardım sağlanması için yasada öngörülen tarihten itibaren, yabancı işçileri veya geminin kayıtlı olduğu ülkede ikamet etmeyen işçileri etkileyen sınırlamalar nedeniyle bu rejim dışında kalma hali hariç, hasta veya yaralı kişi söz konusu rejime tabi olmasa dahi, sona ermesini öngörebilir.

Madde 5

1- Hastalık ya da yaralanma iş göremezlikle sonuçlanırsa, armatör;

a) hasta olan ya da yaralanan kimseye gemide kaldığı sürece tam ücret ödemekle;

b) eğer hasta ya da yaralı olan kimsenin bakmakla yükümlü olduğu kimseler varsa, bu kimse, karaya çıktığı andan iyileşinceye veya bu hastalığı ya da işgöremezliği sürekli olarak kabul edilinceye kadar ücretin tamamını veya bir kısmını ulusal yasalar veya yönetmeliklerle belirlenen şekilde ödemekle;

sorumludur.

2- Ancak, ulusal yasalar veya yönetmelikler, armatörün artık gemide bulunmayan kişi bakımından ücretin tamamını veya bir kısmını ödeme sorumluluğunu, yaralanma veya hastalığın başlangıç gününden itibaren on altı haftadan az olmayacak bir süreyle sınırlandırabilir.

3- Ayrıca, geminin kayıtlı olduğu ülkede gemiadamlarına zorunlu hastalık sigortası, zorunlu kaza sigortası veya kazalar için çalışanlara tazminat verilmesini öngören bir sigorta sisteminin yürürlükte olması şartıyla ulusal yasalar veya yönetmelikler:

a) armatörün sorumluluğunu, hasta ya da yaralı olan kimse açısından, bu kişi sigorta veya tazminat sistemine göre nakdi yardım almaya hak kazandığı tarihten itibaren sona erdirebilir.

b) Armatörün sorumluluğu, sigorta veya tazminat rejimi uyarınca, bu rejimlerden yararlanan kişilere nakdi yardım sağlanması için yasayla öngörülen tarihten itibaren özellikle yabancı işçileri veya geminin kayıtlı olduğu ülkede ikamet etmeyen işçileri etkileyen sınırlamalar nedeniyle, bu rejim dışında kalma hali hariç hasta veya yaralı kişi söz konusu rejime tabi olmasa dahi, sona erer.

Madde 6

1- Armatör, yolculuk sırasında hastalık ya da yaralanma sonucu karaya çıkan her hasta ya da yaralının ülkesine iade masrafını karşılamakla sorumludur.

2- Hasta yada yaralı kimsenin geri gönderileceği liman:

a) işe alındığı liman; veya

b) yolculuğun başladığı liman; veya

c) kendi ülkesinin bir limanı veya tabi olduğu ülke; veya

d) yetkili makamın onayı alınmak kaydıyla armatör veya gemi kaptanı ile birlikte kendisinin kararlaştıracığı bir başka liman olmalıdır.

3- Ülkesine iade masrafları, hasta ya da yaralının ulaşım ve yolculuk sırasındaki yiyecek ve konaklama masraflarını ve hareket gününe kadar olan masrafları kapsar.

4- Eğer hasta ya da yaralı iş yapabilecek durumda ise armatör, bu maddenin ikinci paragrafında sözedilen yerlerden birisine yönelmiş bir gemide ona uygun bir iş sağlayarak ülkesine iade sorumluluğunu yerine getirebilir.

Madde 7

1- Armatör, ölümün gemide meydana geldiği durumlarda, armatör hesabına sağlık ve bakım hizmetlerinden yararlanma hakkına sahip olan kişinin kazada öldüğü durumlarda defin masraflarını karşılamakla sorumludur.

2- Ulusal yasalar veya yönetmelikler, sosyal sigorta veya çalışanlara tazminat ödenmesi ile ilgili yasa veya yönetmeliklere göre ölen kişiye cenaze yardımı ödeniyorsa armatör tarafından karşılanan defin masraflarının bir sigorta kurumu tarafından kendisine geri ödenmesini öngörebilir.

Madde 8

Ulusal yasalar veya yönetmelikler, bu sözleşmenin uygulandığı hasta, yaralı ya da vefat eden kişilerin gemide kalan eşyalarının korunması için armatörün ya da temsilcisinin önlem almasını zorunlu kılar.

Madde 9

Ulusal yasalar veya yönetmelikler, armatörün bu sözleşmeden doğan sorumlulukları ile ilgili anlaşmazlıkların hızlı ve masrafsız çözümünü sağlamak için hüküm koyabilir.

Madde 10

Armatör, bu Sözleşmenin, 4, 6, ve 7 inci maddelerinde öngörülen sorumluluklarından, bu sorumluluklar kamu makamları tarafından üstlenildiği ölçüde muaf tutulabilir.

Madde 11

Bu Sözleşme ve bu sözleşme kapsamındaki yardımlarla ilgili ulusal yasalar veya yönetmelikler, tüm gemiadamlarına milliyet, ikamet yeri ve ırka bakılmaksızın eşit muamele yapılmasını sağlayacak şekilde yorumlanır ve uygulanır.

Madde 12

Bu Sözleşmedeki hiçbir hüküm, armatörler ile gemiadamları arasındaki bu sözleşmenin sağladığı koşullardan daha iyisini sağlayan yasa, karar, teamül ya da anlaşmayı etkilemez.

Madde 13

1. Uluslararası Çalışma Örgütü (ILO) Anayasasının 35. maddesinde atıf yapılan topraklara ilişkin olarak bu Sözleşmeyi onaylayan her ILO üyesi, onay belgesine;

a) İlgili üyenin, sözleşme hükümlerinde hiçbir değiştirme yapmaksızın uygulamayı taahhüt ettikleri toprakları,

b) Sözleşme hükümlerinde değişme yapılacak topraklarla ilgili taahhütleriyle birlikte sözü edilen değişikliklerin detaylarını,

c) Bu Sözleşmeye göre uygulama yapılmayacak toprakları ve bu durumlarda uygulanamama nedenlerini,

d) Kendi kararını kendi verecek topraklar konusunda beyanlarını ekleyebilirler.

2- Bu Maddenin 1 nci paragrafının (a) ve (b) bentlerinde sözü edilen taahhütler, onamanın ayrılmaz kısımları sayılacak ve onama gücüne sahip olacaktır.

3- Her üye bu maddenin 1 nci paragrafının (b), (c) ve (d) bentleri gereğince daha önce yapmış olduğu bildirimlerin hepsinden veya bir kısmından, yeni bir bildirimle vazgeçebilir.

Madde 14

Bu Sözleşme'nin kesin onama belgeleri Uluslararası Çalışma Bürosu Genel Müdürüne gönderilir ve onun tarafından tescil edilir.

Madde 15

1. Bu Sözleşme, sadece onama belgesi Genel Müdür tarafından tescil edilen Uluslararası Çalışma Örgütü üyesi ülkeler için bağlayıcıdır.

2. Bu sözleşme, iki üyenin onay belgeleri Genel Müdür tarafından tescil tarihinden on iki ay sonra yürürlüğe girer.

3. Bu sözleşme, daha sonra, onu onaylayan her üye için, onay belgesinin tescil edildiği tarihten on iki ay sonra yürürlüğe girer.

Madde 16

İki ILO üyesinin onay belgeleri Genel Müdür tarafından tescil edildiğinde, keyfiyet derhal Genel Müdür tarafından tüm ILO üyelerine bildirilir. Diğer üyelerin onay belgelerinin sonradan tescili de yine bütün üyelere bildirilir.

Madde 17

1. Bu Sözleşmeyi onayan her üye, onu ilk yürürlüğe girdiği tarihten itibaren on yıllık bir süre sonunda Uluslararası Çalışma Bürosu Genel Müdürüne göndereceği ve Genel müdürün tescil edeceği bir belge ile feshedebilir. Fesih, tescil tarihinden ancak bir yıl sonra hüküm ifade edecektir.

2. Bu Sözleşmeyi onamış olup da, onu bundan önceki fıkrada sözü edilen on yıllık sürenin bitiminden itibaren bir yıl zarfında bu maddede öngörüldüğü şekilde feshetmeyen her üye, yeniden on yıllık bir müddet için bağlanmış olur ve bundan sonra bu Sözleşmeyi, her on yıllık süre bitiminde, bu maddede öngörülen şartlar içinde feshedebilir.

Madde 18

Bu Sözleşmenin yürürlüğe girmesinden itibaren, her 10 yıllık devrenin sonunda, Uluslararası Çalışma Bürosu Yönetim Kurulu, bu sözleşmenin uygulanması hakkındaki bir raporu Genel Konferansa sunar ve konferansın gündemine sözleşmenin tamamen veya kısmen tadili konusunun konulup konulmaması hususunu inceler.

Madde 19

1. Konferansın, bu Sözleşmeyi tamamen veya kısmen tadil eden yeni bir Sözleşme kabul etmesi halinde ve bu yeni Sözleşme aksini öngörmediği takdirde;

a) Tadil edici yeni Sözleşmenin bir üye tarafından onanması durumu, yukarıdaki 17 inci madde dikkate alınmaksızın ve tadil edici yeni Sözleşme yürürlüğe girmiş olmak kaydı ve şartıyla, bu Sözleşmenin derhal ve kendiliğinden feshini gerektirir.

b) Tadil edici yeni Sözleşmenin yürürlüğe girmesi tarihinden itibaren, bu Sözleşme üyelerin onaylanmasına artık açık bulundurulamaz.

2. İş bu Sözleşme, Sözleşmeyi onaylayan fakat tadil edici sözleşmeyi onaylamayan üyeler için, mevcut şekil ve kapsamı ile yürürlükte kalacaktır.

Madde 20

Bu Sözleşme'nin İngilizce ve Fransızca metinlerinin her ikisinde eşit derecede geçerlidir.

INTERNATIONAL LABOUR CONFERENCE

Convention 55

CONVENTION CONCERNING THE LIABILITY OF THE
SHIPOWNER IN CASE OF SICKNESS, INJURY OR DEATH
OF SEAMEN

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Twenty-first Session on 6 October 1936, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to the liability of the shipowner in case of sickness, injury or death of seamen, which is included in the second item on the agenda of the Session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention,

adopts this twenty-fourth day of October of the year one thousand nine hundred and thirty-six the following Convention, which may be cited as the Shipowners' Liability (Sick and Injured Seamen) Convention, 1936:

Article 1

1. This Convention applies to all persons employed on board any vessel, other than a ship of war, registered in a territory for which this Convention is in force and ordinarily engaged in maritime navigation.

2. Provided that any Member of the International Labour Organisation may in its national laws or regulations make such exceptions as it deems necessary in respect of-

(a) persons employed on board,

(i) vessels of public authorities when such vessels are not engaged in trade;

(ii) coastwise fishing boats;

(iii) boats of less than twenty-five tons gross tonnage;

(iv) wooden ships of primitive build such as dhows and junks;

(b) persons employed on board by an employer other than the shipowner;

(c) persons employed solely in ports in repairing, cleaning, loading or unloading vessels;

(d) members of the shipowner's family;

(e) pilots.

Article 2

1. The shipowner shall be liable in respect of-

(a) sickness and injury occurring between the date specified in the articles of agreement for reporting for duty and the termination of the engagement;

(b) death resulting from such sickness or injury.

2. Provided that national laws or regulations may make exceptions in respect of-

(a) injury incurred otherwise than in the service of the ship;

(b) injury or sickness due to the wilful act, default or misbehaviour of the sick, injured or deceased person;

(c) sickness or infirmity intentionally concealed when the engagement is entered into.

3. National laws or regulations may provide that the shipowner shall not be liable in respect of sickness, or death directly attributable to sickness, if at the time of the engagement the person employed refused to be medically

examined.

Article 3

For the purpose of this Convention, medical care and maintenance at the expense of the shipowner comprises-

(a) medical treatment and the supply of proper and sufficient medicines and therapeutical appliances; and

(b) board and lodging.

Article 4

1. The shipowner shall be liable to defray the expense of medical care and maintenance until the sick or injured person has been cured, or until the sickness or incapacity has been declared of a permanent character.

2. Provided that national laws or regulations may limit the liability of the shipowner to defray the expense of medical care and maintenance to a period which shall not be less than sixteen weeks from the day of the injury or the commencement of the sickness.

3. Provided also that, if there is in force in the territory in which the vessel is registered a scheme applying to seamen of compulsory sickness insurance, compulsory accident insurance or workmen's compensation for accidents, national laws or regulations may provide-

(a) that a shipowner shall cease to be liable in respect of a sick or injured person from the time at which that person becomes entitled to medical benefits under the insurance or compensation scheme;

(b) that the shipowner shall cease to be liable from the time prescribed by law for the grant of medical benefits under the insurance or compensation scheme to the beneficiaries of such schemes, even when the sick or injured person is not covered by the scheme in question, unless he is excluded from the scheme by reason of any restriction which affects particularly foreign workers or workers not resident in the territory in which the vessel is registered.

Article 5

1. Where the sickness or injury results in incapacity for work the shipowner shall be liable-

(a) to pay full wages as long as the sick or injured person remains on board;

(b) if the sick or injured person has dependants, to pay wages in whole or in part as prescribed by national laws or regulations from the time when he is landed until he has been cured or the sickness or incapacity has been declared of a permanent character.

2. Provided that national laws or regulations may limit the liability of the shipowner to pay wages in whole or in part in respect of a person no longer on board to a period which shall not be less than sixteen weeks from

the day of the injury or the commencement of the sickness.

3. Provided also that, if there is in force in the territory in which the vessel is registered a scheme applying to seamen of compulsory sickness insurance, compulsory accident insurance or workmen's compensation for accidents, national laws or regulations may provide-

(a) that a shipowner shall cease to be liable in respect of a sick or injured person from the time at which that person becomes entitled to cash benefits under the insurance or compensation scheme;

(b) that the shipowner shall cease to be liable from the time prescribed by law for the grant of cash benefits under the insurance or compensation scheme to the beneficiaries of such schemes, even when the sick or injured person is not covered by the scheme in question, unless he is excluded from the scheme by reason of any restriction which affects particularly foreign workers or workers not resident in the territory in which the vessel is registered.

Article 6

1. The shipowner shall be liable to defray the expense of repatriating every sick or injured person who is landed during the voyage in consequence of sickness or injury.

2. The port to which the sick or injured person is to be returned shall be-

(a) the port at which he was engaged; or

(b) the port at which the voyage commenced; or

(c) a port in his own country or the country to which he belongs; or

(d) another port agreed upon by him and the master or shipowner, with the approval of the competent authority.

3. The expense of repatriation shall include all charges for the transportation, accommodation and food of the sick or injured person during the journey and his maintenance up to the time fixed for his departure.

4. If the sick or injured person is capable of work, the shipowner may discharge his liability to repatriate him by providing him with suitable employment on board a vessel proceeding to one of the destinations mentioned in paragraph 2 of this Article.

Article 7

1. The shipowner shall be liable to defray burial expenses in case of death occurring on board, or in case of death occurring on shore if at the time of his death the deceased person was entitled to medical care and maintenance at the shipowner's expense.

2. National laws or regulations may provide that burial expenses paid by the shipowner shall be reimbursed by an insurance institution in cases in

which funeral benefit is payable in respect of the deceased person under laws or regulations relating to social insurance or workmen's compensation.

Article 8

National laws or regulations shall require the shipowner or his representative to take measures for safeguarding property left on board by sick, injured or deceased persons to whom this Convention applies.

Article 9

National laws or regulations shall make provision for securing the rapid and inexpensive settlement of disputes concerning the liability of the shipowner under this Convention.

Article 10

The shipowner may be exempted from liability under Articles 4, 6 and 7 of this Convention in so far as such liability is assumed by the public authorities.

Article 11

This Convention and national laws or regulations relating to benefits under this Convention shall be so interpreted and enforced as to ensure equality of treatment to all seamen irrespective of nationality, domicile or race.

Article 12

Nothing in this Convention shall affect any law, award custom or agreement between shipowners and seamen which ensures more favourable conditions than those provided by this Convention.

Article 13

1. In respect of the territories referred to in Article 35 of the Constitution of the International Labour Organisation, each Member of the Organisation which ratifies this Convention shall append to its ratification a declaration stating-

(a) the territories in respect of which it undertakes to apply the provisions of the Convention without modification;

(b) the territories in respect of which it undertakes to apply the provisions of the Convention subject to modifications, together with details of the said modifications;

(c) the territories in respect of which the Convention is inapplicable and in such cases the grounds on which it is inapplicable;

(d) the territories in respect of which it reserves its decision.

2. The undertakings referred to in sub-paragraphs (a) and (b) of paragraph

1 of this Article shall be deemed to be an integral part of the ratification and shall have the force of ratification.

3. Any Member may by a subsequent declaration cancel in whole or in part any reservations made in its original declaration in virtue of sub-paragraphs (b), (c) or (d) of paragraph 1 of this Article.

Article 14

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 15

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organisation whose ratifications have been registered with the Director-General.

2. It shall come into force twelve months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which its ratification has been registered.

Article 16

As soon as the ratifications of two Members of the International Labour Organisation have been registered, the Director-General of the International Labour Office shall so notify all the Members of the International Labour Organisation. He shall likewise notify them of the registration of ratifications which may be communicated subsequently by other Members of the Organisation.

Article 17

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 18

At the expiration of each period of ten years after the coming into force of this Convention, the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall consider the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 19

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides,

(a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall ipso jure involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 17 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;

(b) as from the date when the new revising Convention comes into force this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 20 The French and English texts of this Convention shall both be authentic.

--- Son ---